

Chuyện chim ngài Chi-Cà

Ngày 29.12.2020.

Hồi lâu ngài Bói-Cá bận bịu. Xóm giục già mãi chưa có chuyện gì nghe khôn khôn để kể. Trí khôn xóm chim giảm đi đáng kể. Hồi quá, ngài mới đành mách:

– Tao biết một tay bói cá khôn đáo đẽ. Có giỏi thì đánh tiếng sang bên ấy. Có mà đây chuyện hay! Chúng chim háo hức, hỏi danh tính. Ra là tay nức tiếng bí danh Bói-Cá Chi-Cà. Nịnh nọt nhiều rồi cũng được việc. Ngài Chi-Cà nhận kể cho chuyện hay, chuyện của ngài luôn!

Số là ngày đẹp sao đó, ngài bê đầu được về nuôi một chú chim. Chả nhớ giống gì, nhưng nói hay, hát tốt, lại có vẻ tinh tường, hoạt bát. Ngài yêu lắm, sắm cho cái lồng đẹp, cửa đóng then cài. Đồ ăn thức uống, phải nói là sang trọng, đủ đầy. Nói chung là cái chôn dung thân quá oách. Sáng ngắm tối kiểm tra, ngài tỏ lòng gìn giữ lắm.

Ngày tháng qua đi, quen rồi ngài Chi-Cà cũng bót ra ngóng vào trông. Bỗng một hôm, ngài nghe có tiếng ngâm ngợi cuốn hút, văng vẳng như gió đưa từ đâu lại:

*“Trăm... năm... à á a... trong cũi người ta
Chim nào cũng phải... á à a... chui ra chui vào”*

Thấy hay quá, ngài Chi-Cà lại dỏng tai chò. Như đáp lại, tiếng ngâm tiếp:

*“Trăm... năm... hú hù hu... trong cũi người nào
Chim gì cũng phải... hú hù hù... chui vào chui ra”*

Ngài phán đoán rất nhanh hướng, lao ra ban công tầng 3, bắt quả tang thằng chim quý vẫn còn đang ngong cổ ngan. Thoáng còn thấy cánh cửa lồng rung rung, như vừa có kẻ lên mở rồi đóng vội lại. Ngài Chi-Cà thông minh, logic phán đoán hạng nhất, liền kết nối với câu ngâm mà đích thị của thằng chim, nghĩ ngay:

– Thằng này lên được ra ngoài, học ngâm ở đâu, nay về thể hiện.

Rồi ngài rình cho rõ ngọn ngành. Cuối cùng cũng phát hiện ra chuyện hay.

Thằng chim này luyện được tuyệt kỹ gậy mở, kéo chốt cửa, đỡ chân đẩy, đủ lọt thân ra ngoài đi chơi bời. Mà căn đúng giờ không ai để ý. Chơi chán mà vẫn canh giờ sắp có đồ ăn thức uống, về trước lúc bị phát hiện ra. Về như sợ lộ, sẽ bị canh nhốt chặt, nên lui hụi rất đúng giờ. Chim gì mà khôn như chủ. (*)

Thế là rõ cả. Nhưng vì nó về đúng giờ, khi về lại ngâm ngội hay ho, nên ngài Chi-Cà chiêu cố, không truy cứu trách nhiệm.

Về phần chim ngài Chi-Cà, đúng như lời ngâm, chui ra chui vào ngày càng thành thực. Nhoát cái ra, nhoát cái lại vào. Thoáng thấy rung rung thì cửa lồng đã sập kín mít. Không phải ngài Chi-Cà thì đó ai biết. Bi kịch cũng từ đó mà ra.

Trò chơi ngâm ngội này chỉ 2 kẻ trí tuệ được biết. Một bữa ngài Chi-Cà nghe xoạch rồi xoảng một tiếng. Cả chiếc lồng rớt từ gác 3 xuống đất, đúng giờ chui lại vào lồng sau khi trốn đi chơi của chim. Xô đi lệch lại, chiếc lồng đã ra mép ban-công từ khi nào không hay. Chàng chim lên vào nhanh quá, lao mất đà, xô cả lồng rơi xuống từ ban-công.

Ngài Chi-Cà thương cảm vô cùng, lao đi nhặt lồng lên, ra sức cấp cứu cho gã rong chơi. Nhưng tai nạn nặng quá, chàng chim tài hoa tạ thế vài ngày sau đó.

Câu chuyện xúc động khiến cả xóm chim mắt đỏ hoe, mũi dãi rớt lòng thòng.

Mãi rồi, tay bình tĩnh mà sáng suốt nhất mới kết luận:

– Cái bọn khôn quá chui ra chui vào lại chết vì ngã đấy. Từ nay, từ điển xóm chim ghi thêm loại tai nạn mới: “Chim ngã, tử vong”.

**Ngài Bói-Cá Chi-Cà một nhân vật có thật, bằng xương thịt hẳn hoi, nay vẫn đang là một Giáo sư lừng danh, đáng kính, ngụ tại xóm Chi-Cà, lâu lâu có về [Ao Châu](#) kể chuyện cho chúng chim. Ngài Bói-Cá Chi-Cà lừng danh là thiên tài làng Bói.*

References

[1] Vương QH. (2022). *The Kingfisher Story Collection*. <https://www.amazon.com/dp/B0BG2NNHY6>